

SENTÈNCIA 25-96 DE 27 DE NOVEMBRE DE 1996

Violació en grau de temptativa.- Error en l'apreciació de la prova.

Ponent: M.I. Sr. Yves PICOD

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: Que el M. Iltre. Tribunal de Corts dictà Sentència en data 28 de juny de 1.996 en la causa de referència, amb la següent part dispositiva:

"FALLEM: que hem de condemnar i condemnem Jesús Carles D.L.S.J., com autor responsable d'un delictes major de violació en grau de temptativa de l'article 204 del Codi Penal, a la pena de CINC ANYS DE PRESÓ, dels quals TRES ANYS FERMS i la resta condicional qualificada a l'obligació d'abstenir-se d'entrar en relació amb la perjudicada durant el termini de TRES ANYS a partir de la seva posta en llibertat, i al pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil se'l condemna a abonar a la Sra. Olga D.P., la quantitat global de VUIT CENTES MIL (800.000) PESSETES."

II.-RESULTANT: Que contra la Sentència esmentada ha interposat recurs de Suplicació el Lletrat Salvador CAPDEVILA PALLARÈS en defensa i interès de Jesús Carles D.L.S.J., en base al motiu 3.5 del Decret de 13 de juliol de 1.990: error en l'apreciació de la prova i violació del dret a la presumpció d'innocència.

En el seu escrit l'advocat defensor discrepa del contingut del Resultant de fets provats, i del Considerant 1er, dels que es desprèn que el seu defensat va persistir en la seva actuació fins que la perjudicada va poder fugir, així com dels Considerants tercer i quart:

"demanant-li acte seguit de fer-li una felació a la qual cosa ella es negà i en un moment en que aquell es girà per tal de buscar alguna cosa, aquella agafà una bata sortint corrents, fugint.." (Resultant de fets provats).

"Que es desprèn dels fets provats que....., ha volgut forçar aquesta contra la seva voluntat a fer-li una felació." (Primer Considerant pg. 4).

"Que havent fet tots els actes preparatoris el processat no ha pogut aconseguir el seu propòsit perquè... la víctima aprofitant un moment de descuit del processat va poder fugir..." (4t Considerant pg. 5).

No està d'acord amb la Sentència quan diu que si la perjudicada no hagués fugit el delict de violació s'hauria pogut consumir. Considera per contra que el processat va desistir voluntàriament i d'una manera clara de la seva actitud. Sosté que es tindria de considerar que no existia un dol específic de violació.

En conseqüència demana que es revoqui la Sentència en aquest extrem i declarar que el delict comès ha estat el de coaccions previst i penat a l'article 234 del Codi Penal. Afegeix que la Sentència no aprecia tampoc l'existència dels atenuants de provocació i d'embriaguesa ocasional.

Sol·licita que la pena de presó no sigui superior a 6 mesos.

III.-RESULTANT: Que el Ministeri Fiscal s'oposà al recurs presentat per la defensa de Jesús Carles D.L.S.J. i demana la confirmació de la Sentència recorreguda per ser ajustada a dret.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: Que per caracteritzar una temptativa de violació, s'han de reunir dues condicions: una agressió física o amenaces contra la integritat de la persona, sense que la infracció s'hagi consumat a l'accés sexual, per una part, amb una voluntat afirmada de tenir relacions carnals amb la víctima, per altra part.

Que sense violar ni el dret a la presumpció d'innocència i sense error en l'apreciació de la prova, la Sentència del Tribunal de Corts de data 28 de juny de 1.996 va descriure els fets denunciats i confirmats per les constatacions policials: presència en el lloc dels fets d'un ganivet que havia servit per amenaçar, calces trencades, testimonis segons els quals la perjudicada es va

personar demanant auxili despullada i molt espantada, traces de violència en els braços i en la cara de la víctima.

Que aquestes circumstàncies confirmen que les coaccions tenien una finalitat sexual i que el projecte criminal va ser interromput únicament per la fugida de la víctima. Que cap circumstància permet acreditar un desestiment voluntari de l'agressor.

II.-CONSIDERANT: Que el Tribunal va descartar adequadament tota excusa de provocació, vista la naturalesa dels fets.

Que si la defensa sosté de manera pertinent que les relacions habituals entre les parts van afavorir la dita temptativa i que la capacitat volitiva del processat va ésser reduïda per l'estat d'embriaguesa, és evident que el Tribunal de Corts va fer una aplicació excepcionalment moderada de la Llei penal compte tingut dels reiterats antecedents penals del processat.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1.- Desestimar el recurs de Suplicació interposat per Jesús Carles D.L.S.J..

2.-Confirmar en tots els seus extrems la Sentència dictada pel Tribunal de Corts en data 28 de juny de 1.996, en la Causa de referència.

3.-Imposar les costes processals al recurrent.

4t.- Manem que la Causa sigui retornada al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.